

izbo, ktera bi bila pa kmali premajhna, ker je prišlo veliko veliko učencov. Vidiš, ljubi „Tovars“, zopet je v Kranjskem okrožji ena šola več! Slava bodi naši duhovski in deželski gosposki, posebno pa našemu verlemu gosp. fajmoštru in tudi vsem farmanom, kateri so oplešali svoje selo s tako lepo novo šolo! Pri vsaki reči je začetek imeniten, posebno pa pri šoli. Zatoraj so naš gosp. fajmošter, ko so šolo oznanili, staršem na serce govorili, naj svoje otroke za šolo pripravijo in jih pridno v šolo pošiljajo, ker je poduk in lepa izreja naj večje bogastvo, ki ga starši svojim otrokom zapustiti morejo. — Prišel je dan, ko se je šola začela. Veliki zvon je vabil v cerkev in v šolo. Od vseh strani so hiteli otroci in z njimi starši k cerkvi, kjer je bila sveta maša za srečen začetek nove šole. Po tem so šli otroci in starši v šolo. Za njimi so prišli gosp. fajmošter, ter so pričujoče blezo takole nagovorili: „Ljubi moji učenci in učenke! Danes začnemo šolo. Kar pa začnes, začni z Bogom, da se ti bo srečno stekalo. Zato smo bili zdaj v cerkvi, smo pri sv. maši pobožno molili in sv. duha na pomoč klicali. Vi, ljubi moji, pa morate tudi svoje storiti in pridno v šolo hoditi, zakaj vsaka ura v šoli je zlata in srebra vredna. Ure, dnevi in leta pa hitro minejo, in gorjé mu, kdor jih zamuja!“

Tako in enako so govorili blagi duhovni pastir in iskreni šolski prijatelj; šolarčkom pa se vidi, da so si vse te nauke globoko v serca zapisali.

Janes Sajč.

Iz Cerkljan. Namenjen sem, ako bo mogoče, izdati nekaj cerkvenih pesem z napevi. Prosim tedaj vse g. g. učitelje po deželi in druge gospode, kateri se pečajo s cerkvenim petjem, da bi mi kaj enacega blaga blagovolili poslati. Prav mi bodo vsi lični napevi, posebno pa mašne od „Pred Bogom“, od sv. obhajila i. t. d. Bratje in domoljubi! podpirajmo eden drugega, ker „združena moč je zlat obroč, ki nam stvari in brani dela naše“, kakor je rekel naš „Tovars“ v svojem prvem programu. **Z Bogom!**

Z Iga. Predragi „Tovars!“ Zdaj še le, konec Tvojega prvega tečaja sem Te spoznal in Tvojo neprecenljivost ugledal! — „Zdaj še le?“ boš rekel; „kaj nisi bral mojega oznanila že pred pretečenim letom?“ — Res je taka, in jaz Ti ne morem kej odgovoriti, temveč Te moram za odpuščanje prositi zavoljo svoje poprejšne zanemare, ter se Ti ob enem tudi zahvaljujem za vse dobre nauke in vodila, ki sem jih samo iz treh Tvojih zadnjih listov prejel. Koliko nepoznanega zaklada je gotovo še v Tvojih drugih listih, ki jih jaz do zdaj še vidil nisem! Zato bi jih rad dobil, če je še mogoče *). Res je veselo viditi in prebirati dolge verste visokočast. in čast. gospodov naročnikov, katerim se tudi jaz želim pridružiti, ker menim, da učitelj, ki Tebe ne pozná, ni pravi učitelj slovenski **), — in da le tako, če se složimo v vseh dobrih namenih, moremo kazati tudi našim protivnikom, da po slovenskem svetu se ne poje le samo: „Naprej zastava“, temuč tudi: „Naprej o mika Slave!“ —

A. Dragotin.

*) Nekaj istisov I. tečaja je še naprodaj.

Vredn.

***) Pa jih vendar lahko precej naštejemo, kateri še vedno našemu dobrosmislecemu „Tovarsu“ vrata zapirajo. —

Vred.